

Det anførte kan også udtrykkes således, at nedskrivningen højst kan udgøre det beløb, hvormed den aftalte købspris måtte overstige dagsprisen, efter at denne er nedsat med følgende procentdele:

Indkomstår:

1973	25 pct.
1974	20 pct.
1975	10 pct.

Loven vil medføre, at de ubeskattede reserver, der er oparbejdet ved hjælp af nedskrivningerne, kommer frem til beskatning i løbet af indkomstårene 1973, 1974, 1975 og 1976.

Det anslås skønmæssigt, at der for de 2 første år bliver tale om et årligt merprovenu på 150-200 mio kr., mens det årlige merprovenu for de 2 sidste år bliver i størrelsesordenen 300-400 mio kr.

Loven indeholder endvidere bestemmelser, der fremover vil hindre nogle utilsigtede virkninger, som har kunnet opstå ved et samspil mellem på den ene side varelagerlovens regler om nedskrivning på varelagre og bindende kontrakter og på den anden side visse af Danmark indgåede overenskomster til undgåelse af *dobbeltbeskatning*.

I det oprindelige lovforslag var afviklingsperioden for nedskrivning på varepartier indkøbt på bindende kontrakt 2 år, men under udvalgsbehandlingen forlængedes perioden med ét år.

Lovforslaget fremsattes og behandledes ved 1. behandling i folketinget sammen med *forslag til lov om ændring af afskrivningsloven og investeringsfondsloven* og *forslag til lov om ændring af ligningsloven*, se henholdsvis A. II. nr. 3 og A. I. nr. 6.

Ved 1. behandling blev lovforslaget anbefalet af socialdemokratiet og socialistisk folkeparti, mens det konservative folkeparti, venstre og det radikale venstre fremførte en række indvendinger.

I udvalgsbetænkningen indstilledes lovforslaget til forkastelse af det konservative folkeparti, venstre og det radikale venstre, der motiverede dette med „. . . at efter at finansministeren har udskudt sit lovforslag om ændring af afskrivningsloven og investeringsfondsloven og således har udskudt den påtænkte forbedring af afskrivningsreglerne for maskiner m. v., er forudsætningen for at medvirke til nærværende lovforslag bristet.“